

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoP/59/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715213565
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6715213565.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD., v právnej veci navrhovateľky B. V., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom O. X. XXX/XX, XXX XX Y., právne zastúpenej JUDr. Martinou Mészáros Bariakovou, advokátkou so sídlom Bystrický rad 453/77, 960 01 Zvolen, proti manželovi Y. U. V., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom O. X. XXX/XX, XXX XX Y., právne zastúpenému Brázdil & Brázdilová advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Trhová 992/1, 960 01 Zvolen, IČO: 50492934, v konaní o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov na čas po rozvode manželstva k maloletej R. N. V., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom ako rodičia, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny K., so sídlom L. L. X, XXX XX K., o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu na čas po rozvode, o odvolaní kolízneho opatrovníka proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 10P/23/2015-254 zo dňa 09. 08. 2017 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým schválil rodičovskú dohodu o výživnom na maloletú R. N. V., nar. XX. XX. XXXX (časť II. výroku) a v závislom výroku o trovách konania (III. výrok) p o t v r d u j e

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“, resp. „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 09. 08. 2017 rozviedol manželstvo účastníkov B. V., predtým F., rod. B., nar. XX. XX. XXXX a Y. U. V., nar. XX. XX. XXXX, uzavreté dňa XX. XX. XXXX v meste F., štát M. v F. X. R., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Ministerstva vnútra SR - osobitnej matrike vo zväzku D./XX, ročník XXXX, na strane XX, pod por.č.XX (I. výrok). Schválil rodičovskú dohodu (II. výrok), ktorou bola maloletá R. N. V., nar. XX. XX. XXXX na čas po rozvode manželstva zverená do osobnej starostlivosti otca, ktorý ju bude zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach a matka je povinná prispievať na výživu maloletej R. N. V., nar. XX. XX. XXXX v minimálnom rozsahu vyživovacej povinnosti mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa podľa § 62 ods.3 Zákona o rodine, a to tak, že výživné splatné na mesiac dopredu je matka povinná poukazovať k rukám otca maloletej, vždy do 15-teho dňa mesiaca, na ktorý sa výživné poskytuje, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia a styk matky s maloletou sa neupravuje. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (III. výrok), navrhovateľke uložil povinnosť nahradiť trovy konania štátu vo výške 31,40 Eur, ktoré je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Zvolen do 3 (troch) dní od právoplatnosti rozsudku (IV. výrok) a vyslovil, že trovy konania spojené s pribratím tlmočníka z R. jazyka znáša štát (V. výrok).

1.1. Z odôvodnenia II. výroku rozsudku vyplýva, že na poslednom pojednávaní rodičia uzatvorili rodičovskú dohodu ohľadom výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej na čas po rozvode manželstva (keď počas konania každý z nich navrhoval zverenie maloletej do svojej osobnej

starostlivosti, neskôr matka súhlasila so striedavou osobnou starostlivosťou) aj ohľadom úpravy styku matky s maloletou. Okresný súd zistil, že účastníci za zdaňovacie obdobie roku 2014 nepodali daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby. Otec maloletej podaním doručeným okresnému súdu 02. 12. 2016 oznámil, že v predložennom vyúčtovaní dane za rok 2015 je čistý príjem vo výške 22.000,- CHF (v prepočte 20.444,- Eur) a vo vyúčtovaní dane za rok 2014 je čistý príjem 12.200,- CHF (v prepočte 11.338,49 Eur). Predložil aj daňové priznanie k DPH právnickej osoby W. P. s.r.o. za obdobie od 01. 01. 2014 do 01. 01. 2015 s nulovým príjmom. Otec maloletej vlastní nehnuteľnosti vo X. - E., garáž a byt, z prenájmu ktorých má príjmy. Po úhrade výdavkov v zahraničí (hypotéka vo X.) mu zostane približne 2.000,- Eur, s ktorými disponuje na Slovensku. Ako mesačné výdavky uviedol poplatok za elektrinu 64,- Eur, plyn 82,- Eur, vodu 60,- Eur a úhradu zdravotného poistenia 56,- Eur. Maloletá R. bola žiačkou X.ročníka I. Základnej školy v Y., kde jej otec uhrádzal mesačný poplatok za stravu cca 20,- Eur a za školský klub 7,- Eur. Platba za doučovanie z O. bola 10,- Eur mesačne a za pomoc učiteľky s domácimi úlohami 60-100,- Eur mesačne, pretože otec maloletej nedokáže pomôcť so všetkými predmetmi. Matka maloletej bývala v mestskej časti Y. - F. v neskolaudovanom rodinnom dome bez popisného čísla vo vlastníctve jej priateľa. Rodinný dom bol obývatelný, nebola dokončená vonkajšia fasáda a v interiéri chýbali niektoré časti nábytku. Na základe výpisov z účtu na meno B. V. vedeného vo X. a.s. z roku 2015 okresný súd konštatoval, že navrhovateľka nimi preukazovala výšky splátok úverov aj sumy, ktoré by mali predstavovať príjem druhého manžela a tiež príjmy jej samotnej. Navrhovateľka ako daňový subjekt nepodala daňové priznanie k dani z príjmov FO za zdaňovacie obdobie roku 2015. Zo správy O. K., a. s., súd zistil, že navrhovateľka je tu zamestnaná od 01. 11. 2016 ako F. na C. D. v nepretržitej prevádzke. V mesiaci november 2016 mala čistý mesačný príjem vo výške 597,73 Eur.

1.2. Okresný súd postupoval podľa § 24 ods. 3, § 24a prvej vety, § 38 ods. 1 § 39 ods. 4 a § 48 ods. 1 zák. č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom, podľa § 24 ods. 1, 3, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, § 75 ods. 1 prvej vety a § 76 ods. 1 Zákona o rodine. Schválenie rodičovskej dohody v časti vyživovacej povinnosti napriek nesúhlasu kolízneho opatrovníka s výškou výživného zdôvodnil tým, že nie je v rozpore so záujmom maloletej. Uviedol, že príjmy otca maloletej sú nadštandardné aj v prípade, že by vychádzal iba z tvrdení otca dieťaťa o výške jeho príjmu cca 2.000,- Eur mesačne (keď vzhľadom na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti ohľadne výšky jeho príjmu nevykonával podrobnejšie dokazovanie). Mal za to, že otec maloletej je zo svojich príjmov schopný v plnom rozsahu zabezpečiť všetky materiálne potreby maloletej aj nad rámec nevyhnutného, resp. bežného rozsahu. Zastal názor, že prvotne je potrebné rešpektovať dohodu rodičov ohľadne výšky výživného a súd má zasiahnuť a rozhodnúť v rozpore so vzájomnou dohodou rodičov iba v prípade, ak by mal za to, že by výživné vo výške dohodnutej rodičmi maloletého dieťaťa nepostačovalo na úhradu všetkých jeho životných potrieb, ktoré majú byť prostredníctvom výživného uspokojované. V tejto konkrétnej veci k takýmto zisteniam nedospel. Na okraj uviedol, že kolízny opatrovník maloletej v priebehu celého konania nikdy neavizoval, že by starostlivosť o maloletú nebola po materiálnej stránke dostatočne zabezpečená. Nezdôvodnil potrebu vyššieho výživného, ktoré by mala uhrádzať matka maloletej (i keď okresný súd nespochybnil, že by zo zisteného príjmu matky cca 600,- Eur mesačne mohlo byť určené vyššie výživné) a nijako podrobnejšie nešpecifikoval, aká by mala byť výška výživného pre maloletú tak, aby to podľa neho zodpovedalo jej potrebám, keď svoju námietku obmedzil na vyhlásenie, že výživné navrhuje určiť primerane veku a potrebám maloletej.

1.3. Výrok o náhrade trov konania súd prvej inštancie zdôvodnil ustanoveniami § 57, § 58 a § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“).

2. Proti II. výroku rozsudku súdu prvej inštancie, a to jeho časti týkajúcej sa výživného podal kolízny opatrovník maloletej odvolanie navrhnuč, aby odvolací súd v tejto časti zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zdôraznil, že na pojednávaní 09. 08. 2017 súhlasil s rodičovskou dohodou len v časti zverenia maloletej do osobnej starostlivosti otca, v časti výživného odporučil jeho určenie primerane veku a potrebám maloletého dieťaťa. Uviedol, že sa o navrhovanom minimálnom výživnom dozvedel až pri záverečných rečiach. Podľa odvolateľa zákonom stanovené minimálne výživné sú schopní platiť ľudia bez domova, nezamestnaní, či inak odkázaní na pomoc štátu. Nespochybnil fakt, že maloletá má uspokojované potreby po materiálnej stránke, ktoré jej otec dokáže uspokojovať aj nad mieru. S odkazom na § 62 ods. 2, 4, 5 Zákona o rodine však kolízny opatrovník nemôže súhlasiť s tým, aby si matka plnila vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu. Sama na pojednávaní 01. 02. 2016 navrhovala zverenie maloletej na čas po rozvode manželstva do jej osobnej starostlivosti a otcovi určiť vyživovaciu povinnosť vo výške 500,- Eur mesačne, otec navrhoval

maloletú zveriť do jeho osobnej starostlivosti s určením výživného vo výške 120,- Eur mesačne. Matka v tom čase pracovala ako D. s príjmom 980,- Eur. Na pojednávaní 18. 01. 2017 uviedla, že pracovný pomer v E. končila 25. 06. 2016 z dôvodu zabezpečovania osobnej starostlivosti o maloletú a od novembra 2016 sa zamestnala v O. K. ako K. F. s príjmom cca 600,- Eur. Podľa odvolateľa je v jej možnostiach a schopnostiach platiť vyššie ako zákonom stanovené minimálne výživné aj vzhľadom na vek a potreby maloletej. Súd prvej inštancie mal preto určiť výživné vo výške primeranej veku a potrebám maloletej aj zárobkovým a majetkovým možnostiam jej matky, prípadne po vyjadrení kolízneho opatrovníka mal možnosť vyzvať rodičov, aby sa vyjadrili k návrhu kolízneho opatrovníka a nie je vylúčené, že by boli ochotní dohodnúť sa aj na vyššej sume vyživovacej povinnosti.

3. Matka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne vo vyjadrení k odvolaniu navrhla potvrdenie napadnutého rozsudku odvolacím súdom. Poukázala na to, že kolízny opatrovník svoje odvolanie odôvodnil iba nestotožnením sa s výškou vyživovacej povinnosti matky, avšak sám neuviedol, aká suma výživného je podľa neho adekvátne veku a potrebám maloletej R. a zárobkovým a majetkovým možnostiam matky. Nepoukázal na žiadnu z potrieb maloletej, ktorá by mala byť nepriaznivo dotknutá minimálnym rozsahom vyživovacej povinnosti. Nerozporoval nedostatočne zistený skutkový stav ani nesprávne závery, alebo nesprávne právne posúdenie veci. Matka preto z tohto hľadiska považuje odvolanie kolízneho opatrovníka len za formálne vyjadrenie nesúhlasu s výškou výživného bez uvedenia vecných argumentov. Zdôraznila, že rodičia uzatvárali rodičovskú dohodu s prihliadnutím na záujmy mal. R. v každom jej bode a s ohľadom na príjmy a výdavky matky aj odôvodnené potreby mal. R. (nemá výdavky na mimoškolské aktivity, nechodí na obedy do školy, ani do školského klubu). Podotkla, že vždy prispievala dcére na výživu aj praktickými vecnými darmi pri príležitosti jej sviatkov, či Vianoc, aj mimo toho (napríklad kúpa oblečenia, obuvi, keď je maloletá u matky, výlet a podobne). Dohoda rodičov teda v celom rozsahu plne reflektuje záujmy, potreby i názor mal. R.. Navyše zohľadniac mesačné príjmy matky (cca 600,- Eur) a otca (cca 3.000,- Eur) pri minimálnom výživnom, ktorým bude na maloletú prispievať matka, jej určite nič chýbať nebude. Aj kolízny opatrovník musí rešpektovať dohodu rodičov, ktorí najlepšie poznajú potreby svojej maloletej dcéry. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoP/21/2016 zo 04. 05. 2016.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu kolízneho opatrovníka navrhol potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správneho. Stotožnil sa s odôvodnením rozsudku v piatom odseku na strane 12, v ktorom je zdôraznené, že pri rozhodovaní o výške výživného pre maloleté dieťa je potrebné rešpektovať predovšetkým dohodu rodičov. Súd by nemal takúto dohodu rešpektovať len v prípade, ak by výška výživného nepostačovala na úhradu všetkých životných potrieb maloletého dieťaťa. Okresný súd k takémuto zisteniu nedospel. Rodičia sa dohodli na výške výživného, ktoré bude počnúc právoplatnosťou rozsudku matka povinná platiť k rukám otca a ak bude mať záujem a dostatočný príjem, je oprávnená platiť výživné aj nad rámec výšky dohodnutej v rodičovskej dohode, resp. môže sa podieľať na úhrade potrieb maloletej dcéry iným spôsobom (napr. zakúpením sezónneho oblečenia, úhradou jednorazových ročných poplatkov a pod.). Rodičia najlepšie vedia, akú sumu výživného je matka maloletej skutočne schopná mesačne platiť k rukám otca bez toho, aby sa dostala do omeškania s jeho úhradou.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP. Konanie o rozvod manželstva a konanie o úprave pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode sú konania, ktoré majú samostatný skutkový základ, takže sa v opravnom konaní preskúmajú samostatne. Z tohto dôvodu odvolaním nenapadnutý výrok o rozvode manželstva (I. výrok) zostal s poukazom na § 367 ods. 2 CSP nedotknutý. Kolízny opatrovník odvolaním napadol výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým schválil rodičovskú dohodu o výživnom (časť II. výroku), s ktorým súvisí výrok o nároku na náhradu trov konania účastníkov (III. výrok), preto sa odvolací súd zaoberal aj jeho vecnou správnosťou. Predmetom odvolania nebol výrok, ktorým okresný súd navrhovateľke uložil povinnosť nahradiť trovy konania štátu vo výške 31,40 Eur ani výrok o tom, že trovy konania spojené s pribratím tlmočníka z R. jazyka znáša štát (IV. a V. výrok).

6. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak, preto odvolací súd aplikoval aj ustanovenia všeobecnej právnej úpravy Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) tam, kde CMP neobsahuje špeciálnu právnu úpravu.

7. Na základe odvolania podaného oprávneným subjektom (podľa § 122 CMP vo veciach starostlivosti o maloletých nie sú oprávnení na podanie odvolania proti výroku o schválení dohody rodičov iba rodičia, ktorí ju uzavreli) odvolací súd vec prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) CSP a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t. j. vo výroku, ktorým schválil rodičovskú dohodu o výživnom na maloletú R. N. V., nar. XX. XX. XXXX (časť II. výroku) a v závislom výroku o trovách konania (III. výrok) ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd sa (v súlade s § 387 ods. 2 CSP) v zásade stotožňuje s odôvodnením rozsudku okresného súdu, ktoré je síce stručné, ale dostatočne jasné, zrozumiteľné a presvedčivé, čím spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v § 220 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami kolízneho opatrovníka v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody.

8. Podľa článku 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi, je najlepší záujem dieťaťa. Konceptia najlepšieho záujmu dieťaťa má zložku hmotného práva, procesného práva a základného výkladového právneho princípu. Hmotné právo zakladá právo dieťaťa na posúdenie jeho najlepšieho záujmu a jeho prvoradé zohľadnenie v situácii, keď sa s cieľom rozhodnúť o danej veci posudzujú rôzne záujmy. Ako konštatuje Výbor pre práva dieťaťa vo Všeobecnom komentári č. 14 (2013) z 29. 05. 2013 o práve dieťaťa na prvoradé zohľadnenie jeho najlepšieho záujmu (č. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa) obsah komplexného pojmu najlepší záujem dieťaťa treba stanovovať podľa konkrétnych prípadov. Najlepší záujem dieťaťa ako pružný a adaptabilný pojem treba prispôbiť a definovať podľa konkrétnej situácie dotknutého dieťaťa, zohľadniť jeho osobný kontext, situáciu a potreby. Najlepší záujem dieťaťa, ktorý musí byť prvoradým hľadiskom pri prijímaní všetkých potrebných opatrení, pri jednotlivom rozhodnutí treba určiť vo svetle špecifických okolností situácie konkrétneho dieťaťa. Posúdenie najlepšieho záujmu dieťaťa je jedinečnou činnosťou, ktorú treba uskutočniť v každom jednom prípade vo svetle konkrétnych okolností každého dieťaťa súvisiacich s jeho individuálnymi charakteristikami, napríklad vek, pohlavie, stupeň zrelosti, sociálny kontext, v ktorom dieťa žije (prítomnosť alebo absencia rodičov, prostredie, v ktorom dieťa žije z pohľadu bezpečnosti) atď. Do posúdenia najlepšieho záujmu dieťaťa zahŕňame aj jeho názory, identitu, starostlivosť, ochranu a bezpečnosť, jeho zraniteľnosť (zdravotné postihnutie, príslušnosť k menšinovej skupine, štatút utečenca alebo žiadateľa o azyl, obeť násillia, život na ulici, atď.), právo na zdravie, na vzdelanie.

9. S konaním o rozvod manželstva je ex lege spojené konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva. Autoritatívne rozhodovanie súdu o úprave výkonu rodičovských práv a povinností je až druhoradým riešením, pokiaľ medzi rodičmi nedôjde k dohode o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, resp. ak takto uzavretá dohoda nie je v záujme maloletého dieťaťa a súd ju neschválil. Pre takúto dohodu, ktorá nahrádza rozhodnutie súdu, platia rovnaké zásady, ako pre rozhodovanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. Jej subjektmi však môžu byť len rodičia.

10. Súd môže schváliť dohodu rodičov o výške výživného, pokiaľ je v záujme maloletého dieťaťa a neodporuje kogentným ustanoveniam Zákona o rodine. Takýmto ustanovením je § 62 ods. 3, podľa ktorého je každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinný plniť svoju výživovú povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Súdom prvej inštancie schválená rodičovská dohoda o výške výživného tomuto zákonnému ustanoveniu neodporuje. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že starostlivo zvažil najlepší záujem mal. R. N. na riadnom uspokojovaní jej odôvodnených potrieb na výživu. Odvolací súd dopĺňa, že jej náklady na živobytie sú primerané jej veku a bežným potrebám, nie sú zvýšené napr. nepriaznivým zdravotným stavom, alebo finančne náročnými voľnočasovými aktivitami. Ako uviedol otec vo vyjadrení k odvolaniu, matka prijala povinnosť platiť na výživu svojej dcéry zákonom stanovenú minimálnu mesačnú čiastku, čo nevylučuje jej oprávnenie podieľať sa na úhrade nákladov dieťaťa nad takto stanovený základný rámec. Ak otec (ktorého osobné, majetkové a zárobkové pomery sú neporovnateľne lepšie v porovnaní s osobnými, majetkovými a zárobkovými pomermi matky) súhlasí s tým, že sa bude na úhrade materiálnych nákladov spojených so zabezpečením riadneho vývoja maloletého dieťaťa podieľať vyššou mierou ako matka napriek tomu, že sám zabezpečuje aj osobnú starostlivosť o dieťa, podľa odvolacieho súdu niet dôvodu pre neschválenie rodičmi uzatvorenej rodičovskej dohody.

11. Na záver odvolací súd uvádza, že odvolateľ síce tvrdil, že súd prvej inštancie mal určiť výživné vo výške primeranej veku a potrebám maloletej aj zárobkovým a majetkovým možnostiam jej matky, sám však neuviedol, akú sumu považuje za primeranú. Aj na pojednávaní konanom 09. 08. 2017 (po prednesoch právnych zástupcov rodičov, z ktorých bola zrejmá navrhovaná výška výživného) iba prejavil nesúhlas s takto navrhnutou výškou výživného a iba všeobecne navrhol výživné určiť vo výške primeranej veku a potrebám maloletej. Ak v odvolaní tvrdí, že okresný súd mal po vyjadrení kolízneho opatrovníka prípadne možnosť vyzvať rodičov, aby sa vyjadrili k návrhu kolízneho opatrovníka, zo zápisnice o pojednávaní (ani zo samotného odvolania) žiadny konkrétny návrh kolízneho opatrovníka na určenie výšky výživného nevyplýval.

12. Aj keď odvolateľ podal odvolanie proti výroku rozsudku, ktorým okresný súd schválil rodičovskú dohodu o výživnom na maloletú (časť II. výroku), ide o výrok, od rozhodnutia o ktorom je závislý (§ 379 písm. a) CSP) výrok o náhrade trov konania (III. výrok). Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal zo správnych skutkových zistení a aplikoval správne ustanovenie zákona (§ 52, § 57 a § 58 CMP), preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny aj v tejto časti.

13. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania aplikoval odvolací súd ustanovenie § 57 CMP, podľa ktorého: "O povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh." Návrh na prisúdenie náhrady trov odvolacieho konania nebol podaný, preto odvolací súd v súlade s § 52 CMP vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže CMP neustanovuje inak.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).